

De vloed

4. De vloed

Uit de Tora: Genesis 6:9-8:22 (De vloed)

Uit de Profeten: Jesaja 54 (Hoop na oordeel)

Uit het Goede Nieuws: Mattheüs 24:23-25:46 (Ernst van het oordeel)

De wateren binden zich sterk aan elkaar over de aarde, voor honderdvijftig dagen. Maar God herinnert zich Noach en ook al het leven en alle beesten die bij hem zijn in de ark. En God beweegt de wind over de aarde en de wateren ontbinden zich. De openbarstende fonteinen van de diepte en de sluizen van de hemel worden gesloten en de stortregen uit de hemel stopt. En de wateren op de aarde keren zich vandaar om en trekken geleidelijk weg. Na verloop van honderdvijftig dagen druipt het water af.

En op de zeventiende van de zevende maand, dat is de pesachmaand, krijgt de drijfark rust, op de bergen van Ararat. Het water blijft maar afnemen tot de tiende maand, dat is de maand volgend op de maand van het wekenfeest. Op de eerste van die tiende maand, worden de hoofden van de bergen gezien.

En Noach wacht veertig dagen. Aan het eind daarvan opent hij het venster van de drijfark die hij gemaakt had. En hij zendt een raaf, voor al het leven in de ark. Maar de raaf trekt erop uit om heen en weer te vliegen, totdat het water op de aarde weg gedroogd is.

Dan zendt hij een duif van bij hem vandaan, om een antwoord te vinden op de vraag: is het water weggenomen van de oppervlakte van de aardbodem? Maar de duif vindt geen plaats om zijn poten een plekje te geven en dus keert hij terug naar de drijfark, want het water is nog op heel de oppervlakte van de aarde. Noach steekt zijn arm uit het venster om de duif weer naar zijn eigen plekje in de drijfark te brengen.

Noach wacht nog zeven extra dagen. Dan zendt hij opnieuw de duif vanuit de drijfark. En kijk! Bij het vallen van de avond, als de duif terugkomt, blijkt hij vers geplukt olijven-loof in zijn bek te hebben! Toen wist Noach dat het water was weggenomen van de aarde. Hij wacht nog zeven extra dagen. Hij zendt de duif weer, maar nu komt hij niet meer terug.¹

Echo's van de schepping

Als we het verhaal van Noach lezen, valt het al snel op hoeveel er in dit verhaal terugwijst naar de schepping. Het gaat over wateren op de aarde, de diepte waarop Gods Geest broedde en waar nu de kranen van opengezet worden. De aardmensen die geschapen zijn uit de aardbodem, worden nu weggevaagd van de aardbodem. Een restant, een eenling eigenlijk, wordt temidden van het natuurgeweld in een veilige, omsloten omgeving geplaatst. Hij koestert en verzorgt alle dieren en het leven focust zich op het gezin. Net als in de tuin van verrukking.

De beker van JHWH's toorn

We komen het verhaal binnen als het woeste, ontembare oordeel heeft plaatsgevonden. De beker van JHWH's toorn is, heel letterlijk, overgelopen. De hoogste bergen kunnen ervan mee praten, ze waren allemaal bedekt! Niets is er over gebleven. Geen leven meer. Opnieuw was de aarde vormloos en leeg. De grootste spotter en de beestachtige wellusteling, zwijgen stil. JHWH's berouw, is verzadigd...

Een scène zoals geen film het heeft kunnen nabootsen, het einde van de wereld van toen! Wie van hen klaagt er

1

Genesis 7:24-8:12

nog om het kleine ongeluk van zijn eigen leven? Wie stelt er nog vragen naar het waarom?

Maar er is een moment in de onontkoombare oordeelsperiode, dat JHWH Zich herinnert. Een moment dat er een knopje omgaat in de hemel. De felle uithalen van Gods verwoestende toorn, worden ineens ingedamd. De laatste druppel van de beker is uitgegoten en het wordt stil, heel stil.

JHWH herinnert Zich

Als JHWH Zich herinnert, wordt het boek van het leven geopend. Vorige week vroegen we ons af, of het nuttig was om ons afzijdig te houden van de wetteloosheid om ons heen. Hier vinden we het antwoord. Alle rechtvaardige daden worden opgeschreven in een boek. Er zal een moment zijn dat God Zich dit boek herinnert! Ook alle keuzes die jij maakt voor Zijn aangezicht, om je afzijdig te houden van de lusten van deze wereld, zijn niet voor niets! Noach's 'status' in het boek des levens, wordt drie keer in de tekst omschreven: Genesis 6:8, 22 en 7:1, hij was een rechtvaardige voor het aangezicht van JHWH.

Tomeloos kan het oordeel losbranden, maar dwars daardoor heen, is de drijfark voor het leven beschikbaar: een verachtelijk bootje volgens de wereld, maar met het klimaat van de tuin van verrukking! Deze drijfark is het resultaat van Noach's gehoorzaamheid aan JHWH. Midden in een generatie van mensen die stuk voor stuk hun vuisten balden naar God en Hem midden in het gezicht uitlachten, stond Noach op de enige beschikbare vaste grond: hij deed alles wat JHWH hem had geboden. En dáárom was er rust in het vooruitzicht van Noach, hij zou ingaan in zijn rust! Noach betekent rust! Het is hetzelfde woord wat we in Gen. 2:15 lazen, toen JHWH de mens deed 'rusten' in de tuin van verrukking. Dit is ook het woord wat in Gen. 8:4 staat, toen JHWH de drijfark deed 'rusten' boven de bergen van Ararat².

De zeventiende van die maand

De drijfark rustte op de zeventiende van de zevende maand. De zevende maand is later de eerste maand geworden. Toen JHWH Zijn volk uit Egypte leidde, zei Hij: Deze maand (wat toen nog de zevende was) zal voortaan de eerste zijn van uw maanden (Ex. 12:2). Daar vindt dus een verschuiving plaats van de zevende naar de eerste maand. Dan stelt Hij ook het Pesachfeest in als een herinnering aan de uittocht. Dit feest is van de 14de tot de 21ste van die maand. Op de 15de trok Israël voor zonsondergang weg. Na drie dagen en twee nachten reizen werden ze ingehaald door Egypte, het was toen de 17de van die maand, dat is dus dezelfde dag dat Noachs drijfark rust vond.

In Exodus maakte God op die dag een definitieve scheiding tussen Israël en Egypte door Zijn vuur- en wolkkolom tussen hen in te plaatsen. In Genesis werd op dezelfde dag de scheiding definitief tussen Noach en de hele rebellerende generatie waarin hij opgroeide.

Het is op de zeventiende van die maand dat JHWH een wind doet gaan over de aarde voor Noach. Ook voor Israël deed Hij dat op die dag om het water van de zee te splijten. De hele nacht waaide Zijn wind en de volgende dag was er een pad voor Israël, recht door de zee (Ex. 14:21).

De zeventiende van die maand is ook de dag dat Jesjoea opstond uit de dood, ongeveer 1500 jaar nadat Israël uit Egypte trok! Na drie dagen en drie nachten in het graf, brak zijn rust aan: Zijn opstanding in het verheerlijkte lichaam!

1500 Jaar had Israël ernaar uitgezien om in zijn rust in te gaan, net zoals Noach 150 dagen moest wachten, hopen op de dag van rust. Na die 1500 jaren is de Eerstgeboren Mens uit de dood opgestaan!! In zijn dood en opstanding is voor ons de weg gebaad om de eeuwige sjabbatsrust in te gaan, op de 17de van die maand.

Het herstel

JHWH beschikte de wind om de resultaten van Zijn oordeel geleidelijk weg te nemen. Het water wordt niet ineens naar zijn plaats gebracht, zoals op de derde dag, maar in fases. Wat een contrast met de 150 dagen ervoor toen woeste slagregens en openbarstende fonteinen elkaar afwisselden en er geen rust was voor de drijfark.

Twee keer wordt verteld hoe de aarde langzaam maar zeker te voorschijn komt uit het water. Eerst wordt een ruwe schets gegeven, de datums die het begin en het einde van deze droogperiode markeren. Het gaat om de eerste droogperiode totdat de bergtoppen als eilanden zichtbaar werden boven het water. Dat is dus de eerste periode van herstel na het grondige oordeel. In die datums herkennen we voor het eerst in de Tora de periode

2 Ararat is de lokatie waar de regen stopt en de rust aanbreekt. De bergen waren pas zichtbaar toen de duif niet meer terugkwam.

van de voorjaarsfeesten.³ Deze feesten dragen ook hetzelfde thema: herstel.

Dan vertelt het verhaal opnieuw vanaf vers zes hoe deze droogperiode zich afspeelt, maar nu vanuit het perspectief van Noach en zijn gezin. Vanaf de dag dat JHWH Zich herinnert, begint Noach te tellen. Veertig dagen telt hij, en dan nog eens 15 dagen. Een prachtige voorafschaduw van de omer-telling zoals God dat later instelt!

De Geest van God is een Geest van herstel

De wind (als een beeld van de Geest van het herstel) is een kalme, suizende wind. Dezelfde wind waar Elia van geniet na het vuur en gedonder dat voor JHWH uitgaat (1 Kon. 19:11-13). Dezelfde wind beweegt de Benee Elohiem (de zonen van God) als zij geleid worden door Zijn Geest (Joh. 3:8).

JHWH is geen toornig God, Hij is een genadig God! Want Hij is niet in het gedonder en in het vuur! Dat is wat voor Hem uitgaat omdat Hij geen plezier heeft in het kwaad!

Maar vanaf het moment dat we echt met JHWH te maken krijgen, is er stilte, rust, herstel en verrukking! Dáárom heeft het zin om Hem te volgen, omdat het uitzicht vreugde en genot is!

Waarom hebben wij aardmensen dan nog plezier in het kwaad? Waarom beschamen en verbleken we niet? Waarom zijn de lusten en verlangens van deze wereld nog steeds een geliefde agenda voor ons? De mensen van de voortijd kregen er hun loon voor! En dat is ook wat wij kunnen verwachten als we volharden in het kwaad! Maar oordeel staat nooit los van herstel. We kunnen dus ook niet zomaar zeggen dat al degenen die omkwamen in de vloed, verloren zijn! Al zijn ze dood, ook aan hen is het Goede Nieuws gebracht (1 Petrus 3:19, 20 en 4:6). In de opstanding zullen zij dan ook weer geconfronteerd worden met het herstel dat God aan alle mensen geven wil.

Verdieping

Dit blok geeft enkele onafgemaakte denklijnen en vragen voor diepere zelfstudie. Zo kunnen we een steeds beter beeld krijgen van het onderwijs dat JHWH ons gaf door Zijn Tora. Als basis voor diepere studie is het goed om het boekje "[Hebreeuws denken](#)" door te nemen.

- ✧ *Het thema 'oordeel' is eng. In conservatieve kringen wordt ermee om de oren geslingerd, in vrijzinnige kringen wordt het weggeredeneerd. Maar enge vragen mogen gesteld worden! Wat voor zin heeft het oordeel? Lees Gen. 8:21. Die kwade gedachten waren toch de reden voor het oordeel?*
- ✧ *De Naardense vertaling zegt: "In een kleine siddering van woede heb ik je verlaten, - in grote ontfermingen zal ik je vergaderen; in een uitstorting van toorn heb ik mijn aanschijn een ogenblik lang voor je verborgen, in eeuwige vriendschap zal ik mij over je ontfermen!- zegt je verlosser, JHWH." (Jes. 54:7, 8) Hoe wil God dat we naar Hem kijken in de context van een oordeel? Kun je daarover nog meer vinden in de tekst van Jesaja 54?*
- ✧ *Waar komt de 'verderver' vandaan in vs. 16? Hoe kan het dat de 'verderver' ten dienste van God staat?*
- ✧ *Ook wij leven richting het einde van onze wereld zoals we dat kennen. Een specifiek kenmerk daarvan dat Jesjoea aanhaalt is de misleiding. Hij spreekt in Matt. 24:24 over namaak-messiasen en namaak-profeten. De titel Messias betekent zoveel als 'Gezalfde van de Heer'. Hoevelen zijn er niet die deze titel menen te dragen? Hoe weten we of een zalving 'namaak' is? Hoe kunnen we toesten in welke tijd we leven? Wie is een ware profeet?*
- ✧ *De voorbereiding op het oordeel is in Jesjoea's ogen héél concreet! Lees Matt. 25. Welke overeenkomsten met Noach zijn er te vinden?*

Volgende week lezen we:

Genesis 9 (Het verbond), 1 Samuël 20 (Verbond met David), Handelingen 15 (Verbond met heidenen?)

© 2011 Kees Bloed

www.sjemajah.nl

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord

<http://www.immanuel-gemeente.nl/WekelijkseParasha.htm>

Plaats van samenkomst: "De Havenkerk", Ieplaan 9, 2951 CB Alblasterdam, om 10.30 uur

3 *Pesach* of 'het Pascha' en *Sjavoë 'ot* of 'Pinksteren'. Zie Leviticus 23:4-22.